

ಮರ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರ

ಮಂಜುನಾಥ ಹುಲಕೊಪ್ಪ

ಬೀಂಗನಹಳ್ಳಿಯ ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರ ಇತ್ತು. ಕೆಂದ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯ ಫಲ ಹೊಡ್ಡಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದೇಕೋಟು ಏರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದಿಚೆಗೆ ಫಲಕೊಡುವುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಅಲ್ಲದೆ ಅದರ ಎಲ್ಲ ಕೊಂಬೆಗಳ ತೊಗಟೆಗಳು ಉದುರಿ ಅದು ಟೊಳ್ಳಾಗುತ್ತ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಮರದ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡ ಅದರ ಮಾಲೀಕ ‘ಇದು ಇನ್ನು ಅಪ್ಪುಯೋಜಕ ಇದನ್ನ ಕಡಿದು ಹಾಕುವವೇ ಲೇಣು’ ಎಂದು ಯೋಜಿಸಿದ. ಅದರಂತೆ ಮರುದಿನ ಏರಡು ಅಳುಗಳೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು, ಆ ಮರ ತೋರಿಸುತ್ತ ನೋಡಿ ಇನ್ನು ಏರಡು ದಿನಗಳ ಬಳಗೆ ಈ ಮರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡಿದು ಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿ ಹೊಗಿದ್ದ ಮಾಲೀಕನ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿದ ಮರ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ದುಖಿಸಿತು. ತಾನಂತ್ರಾ ಇನ್ನೇರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಧರೆಗೆ ಉರುಳಿಬೇಳುವುದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಆದರೆ ನನ್ನನೇ ನಂಬಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರ ಸಾಿಸುತ್ತಿರುವ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಸ್ತೀಗಳ ಪಾಡೆನು? ಎಂದು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಿತು. ಇಲ್ಲಾ ಇದಕ್ಕೊಂದು ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ತಿಮ್ಮಾನಿಸಿತು.

ಆ ದಿನದ ಹಗಲು ಸರಿದು ಸಂಜೀ ಆಗ್ನಿದ್ದುತ್ತೇ ಪ್ರಸ್ತೀಗಳು ಹಾರುತ್ತ ಬಂದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೂಡು ಸೇರಿದವು. ಆ ಪ್ರೇಕ್ಷಿ ಮರದ ತುತ್ತ ತುದಿಯ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬದಾರು ಪುಟ್ಟ ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸವಿದ್ದ ಗುಬ್ಬಿಂಬಿನ್ನು ಕಂಡ, ಮರ ಅದನ್ನ ಶೂಗಿ ‘ಗುಬ್ಬಾಕ್ಕಾ... ಗುಬ್ಬಾಕ್ಕಾ ನನ್ನ ಆಯಸ್ಸ ಇರ್ಹೆ ಹೋನೆ ನಾಳೆ ನನ್ನನ್ನ ಕಡಿದು ಧರೆಗೆ ಉರುಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ನಿನ್ನ ಪುಟ್ಟ

ಕಂದಮೃಗಳನ್ನ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸುರಕ್ಷಿತ ತಾಣ ಹುಡುಕಿ ಹೊರಟುಹೋಗು’ ಎಂದು ದುಖಿದಿಂದ ಹೇಳಿತು. ಅದನ್ನ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಗುಬ್ಬಿಂಬಿನ್ನು ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ‘ಅಯ್ಯೋ ದೇಹೋ ಒಂಬೆ ದಿನದಲ್ಲಿ ಈ ಪುಟ್ಟ ಕಂದಮೃಗಳನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿ ಅಕ್ಕಾ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಏರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವೂ ಸರಿ ಇಲ್ಲ ಎನಾಡೋದು?’ ಎಂದು ತನ್ನ ಅಳಳನ್ನ ತೋಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಆಗ ಮರ ‘ತಾಳು! ಹತ್ತಾಶಳಾಗಬೇಡ ಪ್ರತಿ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಬಂದು ಪರಿಹಾರ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಗಣ್ಣನಿಗೆ ಬಂದು ಮಾತು ಕೇಳುವೆ, ಆತ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೂ ಮಾಡುವುದು’ ಎನ್ನುತ್ತ ‘ಕಾಗಣ್ಣಾ... ಕಾಗಣ್ಣಾ’ ಎಂದು ಕಾಗೆಯನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆಯಿತು. ಅದಲ್ಲಿದಲ್ಲೋ ಹಾರಿ ಬಂದ ಕಾಗೆ ‘ಯಾಕಕ್ಕಾ... ಏನು ಸಮಾಚಾರ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಮರವು ಎಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿ, ಕೊನೆಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಪಾಪ ಆ ಗುಬ್ಬಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಾಳೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನೆಲೆಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡು ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅದರ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಕಾಗೆ ‘ಹೋ... ಅದಕ್ಕೆನಳೆ ಅಕ್ಕಾ.. ಖಂಡಿತ ಮಾಡುವೇ’ ಎಂದು ಭರವಸೆ ನೀಡಿತು.

ಮರುದಿನ ನಸುಕು ಹರಿಯುವುದೇ ತಡ, ಆ ಕಾಗೆ ‘ಕಾ... ಕಾ... ಕಾ ಎಂದು ಹಾರುತ್ತ ಹೋರಣಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಗೀಜಗನ ಗೂಡನ್ನ ಯಾರೋ ದುರುಳರು ಮರದಿಂದ ಈ ಕಡ್ಡೊಯ್ಯುವುದು ಕಂಡಿತು. ಆಗ ಅದು ಮನದಲ್ಲಿ ‘ಭೇ...ಪಾಪ ಆ ಗೀಜಗ ಪಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಿ ಚೆಂದದ ಗೂಡು

ಕಟ್ಟಿದ, ಅದನ್ನ ಈ ಮನವ್ಯಾರು ಧೂ’ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಅವರನ್ನ ಬೆನ್ನಟ್ಟೆ ಉಪಾಯದಿಂದ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗೂಡನ್ನ ಕೆತ್ತುಕೊಂಡು ವುನ್ನ ಅದು ವಲ್ಲಿತ್ತೇ ಅಲ್ಲಿ ಇಡಲು ಹಾರಿ ಬಂದ ಹುತಿತು. ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ಆ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿದ ಗೀಜಗ ಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹುಡುಕಾಡಿತು. ಅದು ಕಾಣಿದಾದಾಗ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಚಡವಡಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅವ್ವರಲ್ಲಿ ಅದರ ಗೂಡಿನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಕಾಗೆ ‘ತಗೋ ತಂಗೀ ಇದನ್ನ ಯಾರೋ ದುರುಳರು ಕೆತ್ತೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನ ನಾನು ಕಂಪು ಅವರಿಂದ ಕೆತ್ತು ತದಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಗೂಡನ್ನ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಗೀಜಗದ ದುಖಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಮಿಂದಿ ಪಟ್ಟಿತು.

ಆ ನಂತರ ಗೂಡು ಪಡೆದ ಗೀಜಗ ‘ಕಾಗಣ್ಣಾ... ನನ್ನಿಂದೆನಾದರೂ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಕಾಗೆ ಗುಬ್ಬಿಂಬಿ ಸಂಸಾರ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದನ್ನ ಹೇಳಿ ಅವ್ಗಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ಕೊಡುವೆಯಾ? ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಗುಬ್ಬಿಂಬಿ ಕಥೆ ಕೇಳಿದ ಗೀಜಗ ಅಯ್ಯೇ ಸಂಕಟ ಪಡುತ್ತ ‘ಅಯ್ಯ ಅವ್ಗಳಿಗೆ ನನ್ನ ಗೂಡು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವೆ, ಪಾಪ ಅವ ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಿರಲಿ, ನಾನು ಬೇರೆ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇ. ಅವ್ಗಳನ್ನು ಕರೆದು ತಾ’ ಎಂದು ಹೇಳಿತು. ಅದರ ಮಾತು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಕಾಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಮಾವಿನ ಮರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಬಂದು ಮರಕ್ಕೆ ವಿವರ ತಿಳಿಸಿ ಗುಬ್ಬಿಂಬಿಯ ಸಂಸಾರವನ್ನ ಜೋಪಾನದಿಂದ ಆ ಗೀಜಗನ ಗೂಡಿಗೆ ಸ್ಥಳಾತರಿಸಿ, ಸುಖವಾಗಿರಿ ಎಂದು ಹರಸುತ್ತ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

■ **ಅರವಿಂದ ಜಿ. ಜೋಣಿ**